

РЕШЕНИЕ

№ 19565

гр. София, 09.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в
публично заседание на 03.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **3069** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е във връзка с чл.44, ал.6 от ЗЧРБ.

Образувано е по жалба на Н. С. И. Д. , с ЛНЧ [ЕГН], принудително настанен в СДВНЧ кв.Б., чрез адв.Д., срещу РЕШЕНИЕ №51300-14647 от 26.02.2024г. с отказ да се замени принудителното настаняване с налагане на обезпечителна мярка по чл.44, ал.5 от ЗЧРБ, постановено от Началник на отдел „Миграция“ при СДВР.

По изложените в жалбата съображения –се моли да се уважи същата. Твърди се, че неправилен е отказа да бъде заменено настаняването. Изложените доводи в акта не кореспондират с истината вкл. това, че лицето е било задържано в НСлСл. за икономически престъпления. Сочи се, че лицето не е осъждано и не е имало подобни проблеми, поради което няма опасност от укриване. Визира се, че не са изследвани възможностите за прилагане на алтернативни мерки като изводът за липса на възможност в тази насока е декларативен. С оглед изложеното –се моли да се уважи жалбата.

В съдебно заседание жалбата се поддържа лично от лицето, което е заявило , че разбира български език.

Ответната страна ,чрез юрк.Г., моли да се отхвърли жалбата като неоснователна. Позовава се на ново-представените доказателства.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД КАТО СЪОБРАЗИ СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ И ОБСТОЯТЕЛСТВАТА ПО ДЕЛОТО НАМЕРИ ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:

Жалбата от 13.03.2025г. по отношение на оспорения акт връчен на 26.02.2025г. е в срок, поради което следва да се разгледа по съществото ѝ.

Производството пред ответника е образувано по искане от 18.02.2025г., подадено чрез адв.Д., от

името на Н. Д., за замяна на принудителното настаняване с по-лека мярка.

Посочено е, че чужденецът е настанен в СДВНЧ по силата на Заповед №5392 ПАМ -3305 от 23.09.2024г..

Със заповед №5392 ПАМ 3304 от 22.09.2024г. на лицето е наложена ПАМ „Връщане до държавата по произход“, тъй като по отношение на лицето има влязло в сила решение за отказ от предоставяне на МН закрила от 2018г., от когато се укрива. Обявен е за общодържавно издирване с мярка „Задържане“, поради това, че е незаконно пребиваващ и се укрива. На 22.09.2024г. е спрял и установен, поради което е задържан и за да се изпълни мярката „Връщане“ е издадена описаната заповед за настаняване в СДВНЧ. Мотива да се издаде заповедта е, че при беседата лицето е заявило, че няма да се върне в Й. доброволно и ще възпрепятства изпълнението на мярката „Завръщане“ като ще премине нелегално в друга европейска държава. Посочено е, че от 1993г. е в РБ като през 1997г. е бил задържан в НСл.С за икономически престъпления конкретно измама в особено големи размери.

При проведената беседа след молбата отново лицето е заявило, че няма да се върне в държавата си по произход. Констатирано е, че не предприема стъпки за изпълнение на наложената ПАМ в насока да се снабди с документи. С оглед това е посочено, че съгласно чл.44, ал.6 от ЗЧРБ, когато лицето възпрепятства изпълнението на мярката - се настанява в СДВНЧ. Ответникът е подчертал, че лицето иска да бъде освободено и при данните за укриване до сега – е обосновано да не се променя мярката. С оглед изложеното се отказва промяна на мярката.

Съдът съобразява, че решението е взето въз основа на становище от 25.02.2025г. на л.10 дадено от ст.инспектор С.. В същото са изложените тези констатации възприети от ответника. Маркирано е, че лицето, ако иска да изпълни мярката може да подаде молба за снабдяване с документи за самоличност, каквито действия не са предприети.

ОТ ПРАВНА СТРАНА:

Решението е постановено на основание чл.44, ал. 6 вр. с ал.5 от ЗЧРБ от Началник отдел „Миграция“. Въз основа на нарочна заповед за I513з-607 от 22.01.2025г., приложена на л.56 ,подписалият акта С. С., видно от удостоверение от отдел Човешки ресурси -има правото да се произнесе по молбата. Поради това се прави извода, че се касае за валиден акт.

В производството не са допуснати процесуални нарушения вкл. съществени такива. Релевантните факти са изяснени. Актът е мотивиран. Ответникът е възприел становището на инспектора.

Описаните документи са приложените по делото.

Видно от заповедта за налагане на ПАМ „Настаняване в СДВНЧ“ същата мярка е наложена за срок не повече от 6 месеца от фактическото настаняване т.е. от задържането на лицето на 22.09.2024г. т.е. до 22.03.2024г., поради което на ответника са дадени указания да посочи дали лицето е освободено, но е представено писмо на л.57, че настаняването е продължено със нова заповед, но не по-късно от 22.09.2025г.. Заповедта е на л.72.

Представена е справка от НСл.С на л.77, видно от която лицето е било привлечено като обвиняем за кражба в особено големи размери, за измама в особено големи размери и т.н. Същата е била във връзка с писмо на л.64 от СГП, че срещу лицето няма данни за водени наказателни производства. Следва да се подчертае, че съдът кредитира справката от НСл.С за образувани досъдебни производства- същите са посочени конкретно и статуса им, поради което по същество се потвърждават изводите в становището послужило като основание да се откаже замяна на мярката.

Лицето не изразява вкл. и до момента желание доброволно да изпълни мярката завръщане, не съдейства за сдобиването с документ за самоличност респ. и за пътуване, поради което изводите

на ответника към момента на отказа за замяна на мярката са правилни и законосъобразни. Не е можело на лицето да бъде наложена алтернативна мярка вкл. в молбата на адв.Д. не е посочена необходимостта от същата или да се предоставени условия за изпълнението ѝ. Предложено е алтернативно да се явява в съответното поделение на МВР, но това въз основа на правилно съобразените факти – е било неизпълнимо. Лицето няма установен адрес на пребиваване, както и няма желание да е на същия още повече да се явява ежеседмично в ТД на МВР. Заявило е, че ще напусне РБ и ще се отправи в друга европейска държава. Следователно при проведената беседа лицето категорично е заявило, че ще се укрие, а тези намерения се потвърждават и от предходни действия на чужденеца, поради което именно предложената мярка като алтернатива е формална, а не преценката на ответника. Следва да се има предвид, че чужденецът е бил настанен в СДВНЧ след като е бил спрял случайно, а не защото се е явил пред органите на МВР, както се очаква да постъпил, ако има по-лека алтернативна мярка.

Следователно жалбата срещу отказа да се замени първоначалното настаняване в СДВНЧ е неоснователна и следва да се отхвърли като такава, тъй като се установяват към момента на преценката посочените в заповедта основания по чл.44, ал.6 от ЗЧРБ -лицето възпрепятства изпълнението на ПАМ „Връщане“, както и има опасност от укриване. Последното обстоятелство е изведено на база това, че лицето е било обвиняем и обявено за общодържавно издирване. Последващото настаняване с нов административен акт, какъвто представлява описаната по-горе втора заповед рег№5364з-1349 от 20.03.2025г., издадена по реда на чл.44, ал.8 посл.предложение от ЗЧРБ – подлежи на отделна преценка при евентуалното ѝ оспорване. При контрола на тази заповед ще се преценява дали има и правна възможност за изпълнението на мярката „Връщане“. Контрола върху настоящия отказ касае остатъка за настаняване по първата заповед до изтичането на срока по същата, а именно до 22.03.2025г. съответно от подаването на жалбата на 13.03.2025г, по отношението на която лицето е имало и има правен интерес да установи незаконосъобразността на отказа.

ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на Н. С. И. Д. с ЛНЧ [ЕГН], принудително настанен СДВНЧ кв.Б., чрез адв.Д., срещу РЕШЕНИЕ №51300-14647 от 26.02.2024г. с отказ да се замени принудителното настаняване с налагане на обезпечителна мярка по чл.44, ал.5 и ал.6 от ЗЧРБ на Началник на отдел „Миграция“ при СДВР.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС чрез АССГ в 14-дневен срок от съобщаването. Преписи на страните.

Съдия:

Съдия: